

KHAI THỊ CỦA HÒA THUỜNG TỊNH KHÔNG

(Kính thưa các bạn đồng học!

Xen kẽ lời khai thị của HT có những câu tôi chia sẻ thêm, nhưng đều là lời giảng của HT từ các bài giảng khác mà có, tuyệt không dám nói theo ý riêng của mình. Kính mong các bạn hoan hỉ - Vô Danh cư sĩ)

Bài 7. Thế giới Tây Phương Cực Lạc thù thắng thế nào?

1. Vãng sanh Tây Phương Cực Lạc cầu gì được nấy

Hiện nay, những thứ mà người trong thế gian này mong cầu không ngoài ba thứ: tiền tài, trí huệ, và sức khỏe sống lâu.

Hôm qua tôi ở Newsawe cũng có đề cập về vấn đề này, ba thứ này ở Cực Lạc thế giới đều có đầy đủ. Tây Phương Cực Lạc thế giới có vô lượng tiền tài, tài phú. Bạn hãy xem trong kinh Đức Phật Thích Ca Mâu Ni giới thiệu cho chúng ta hoàn cảnh, tình huống ở Cực lạc thế giới. Ở bên đó mặt đất không phải làm bằng đất đá mà là lưu ly. Lưu ly là gì? Chúng ta ở thế giới này gọi là cẩm thạch, ngọc màu xanh. phần đông giá trị của cẩm thạch rất cao. Mặt đất ở cõi Cực Lạc toàn làm bằng cẩm thạch. Cho nên ở bên đó cẩm thạch không đáng giá chút nào. Tại sao vậy? Thì cũng như đá sỏi của chúng ta vậy. Chúng ta ở đây đeo một chiếc vòng bằng cẩm thạch thì rất quý. Nếu qua bên đó còn đem đất đá đeo trên tay thì không phải làm trò cười cho người sao? Chúng ta ở đây xem vàng bạc rất quý báu, còn ở cực lạc thì vàng được dùng để làm gì? Là để lót dưới đất, đắp đường đi cũng giống như xi măng của chúng ta vậy. Bạn hãy xem trên mặt đất lưu ly, có đường đi làm bằng vàng. Đừng nói đến những thứ khác chỉ nói như vậy thì bạn nên biết ở bên đó giàu sang đến mức nào.

Khi người tỷ phú ở thế gian chúng ta đến cõi Cực Lạc thì biến thành kẻ bần cùng nghèo mạt không tiền. Nhà cửa ở cõi Cực Lạc đều làm bằng bảy báu, vàng bạc, lưu ly, xà cừ, mã não, không phải làm bằng gạch và xi măng của chúng ta ở đây. Bạn nghĩ coi họ giàu sang như thế nào? Quần áo và thức ăn đều tự nhiên có. Bạn muốn ăn thứ gì vừa nghĩ tự muốn ăn thì trên mặt bàn đã hiện đầy ra.

Người xưa ở Trung quốc nói bữa ăn của những vị vua phải có đủ 100 món ăn ở trên bàn, không cần biết là ông vua ăn được mấy món, nhưng mỗi bữa ăn nhất định phải dọn đủ 100 món ăn. Cho nên vắng sanh đến Tây phương Cực Lạc thế giới thì bạn còn sang trọng hơn ông vua thời xưa. Bữa ăn của ông vua chỉ có 100 món ăn, còn bên đó nếu muốn một ngàn món ăn, một vạn món ăn thì niệm vừa khởi ý muốn thì tất cả đều hiện ra trước mắt, ông vua làm sao so sánh với bạn được. Sau khi ăn xong không muốn ăn nữa thì lập tức biến mất không cần phải rửa chén, không cần phải dọn dẹp. Tất cả đều biến mất.

Cho nên thế giới bên đó là nơi mà ngày nay khoa học gia thường nói vật chất có thể biến thành năng lượng và ngược lại. Ngày nay khoa học gia biết được lý luận này nhưng không làm được.

Ở Cực Lạc thế giới đã làm được. Khi muốn thì đem năng lượng biến thành vật chất tha hồ hưởng thụ, khi không muốn những vật chất này lại biến thành năng lượng trở lại không còn gì hết. Được đại tự tại khỏi mất công dọn dẹp.

Nhà cửa nơi cư trú của bạn muốn ở trên mặt đất thì căn nhà này liền ở trên mặt đất. Muốn ở trên hư không thì nó sẽ bay lên ở lơ lửng trên không trung. Khi đi đến những thế giới khác ở tha phương, không cần phải ngồi máy bay, căn nhà của bạn có thể bay. Có thể làm công cụ phi hành của bạn, tùy tâm mình muốn gì được nấy.

Tướng hảo quang minh không chỉ có 32 tướng tốt 80 vẻ đẹp mà thôi. Tướng tốt của người ở thế gian chúng ta, quý vị nào xem tướng rồi, tướng nào là tướng tốt? Tướng tốt là như thế nào? Ba mươi hai tướng tốt và tám mươi vẻ

đẹp. Đức Phật trong Kinh nói với chúng ta người ở Tây Phương Cực Lạc thế giới có vô lượng tướng, tướng có vô lượng vẻ đẹp. Quý vị xem trong kinh Đức Phật Thích Ca đặt ra thí dụ: không những là người ở thế giới chúng ta không thể sánh bằng được, cho đến Đại Phạm Thiên Vương, tướng phú quý của Ma Hê Thủ La Thiên Vương khi so sánh với người vãng sanh hạ hạ phẩm ở Cực Lạc thế giới thì cũng giống như một người ăn xin. Không thể nào bì được, không có một thứ nào không xứng tâm vừa ý.

Đó là lợi ích của sự niệm Phật, lợi ích của sự vãng sanh.

2. Tấm gương vãng sanh của lão Cư sĩ Trần Quang Biễn

Chắc bạn sẽ hỏi vãng sanh có thật không? Thật đó một tý gì cũng không giả. Trong đời tôi, tôi đã thấy tận mắt mười mấy người đứng vãng sanh, ngồi vãng sanh. Còn những người nghe nói về vãng sanh thì không biết bao nhiêu mà kể.

Gần đây nhất khoảng hai năm nay, Lão Cư sĩ Trần Quang Biễn là vị Lâm trưởng, nhiệm kỳ trước của Cư sĩ Lâm Tân Gia Ba. Bạn hãy xem ông ta vãng sanh. Đây là người chúng ta đã nhìn thấy tận mắt. Các bạn đồng học trong chúng ta đều có hộ niệm cho ông. Lúc Lão Cư sĩ hơn 80 tuổi thì thân thể yếu dần rồi sanh bệnh. Nói thật ra khi sanh bệnh thì ông ta hết lòng học Phật, khi ông chưa bệnh thì không học Phật. Ông là một nhà kinh doanh ngân hàng, ngày ngày đều bận rộn công việc làm ăn, không có thì giờ đọc kinh và cũng không có thì giờ nghe kinh.

Sau khi mang bệnh thì không có cách nào khác phải ở nhà dưỡng bệnh. Mỗi ngày nằm trên giường nhàn rỗi, Cư sĩ Lý Mộc Nguyên gửi những băng video giảng kinh của chúng ta đến tận nhà cho ông. Mỗi ngày ông đều xem, càng xem càng thích thú, mỗi ngày ông xem 8 giờ đồng hồ. Thời gian còn lại thì niệm A Di Đà Phật. Trải qua thời gian 02 năm, thời gian không dài lắm thì ông đã thành công.

Một ngày nọ, ông nói với Cư sĩ Lý Mộc Nguyên là ông sẽ vãng sanh về Cực Lạc. Lý cư sĩ nói với ông rằng lúc bấy giờ ông không nên vãng sanh vì

công việc ở Cư sỹ Lâm còn chưa ổn định. Chỉ cần ông còn sống thì sức ảnh hưởng của ông còn, nên xin ông ở lại để tiếp tục giúp đỡ. Ông Trần đồng ý và nói: vậy thì ông sẽ ở lại thêm 02 năm nữa.

Hai năm sau đó, trong kỳ họp sau cùng. Cư sỹ Lâm tổ chức bầu cử cho ban chấp hành nhiệm kỳ mới. Hôm đó ông ngồi xe lăn đến tham dự, tôi cũng có mặt trong buổi họp. Đây là lần cuối cùng của ông đến Cư sỹ Lâm. Sau đó tôi nghe người nhà của ông kể lại. Có một hôm ông viết mừng bảy tháng tám trên khoảng trống viền quanh tờ báo, ông viết hết mười mấy lần mừng bảy tháng tám. Người nhà ông không ai dám hỏi cũng không ai biết là việc gì. Đúng ngày ngày mừng bảy tháng tám hôm đó, ông vãng sanh. Cách ba tháng trước, ba tháng trước ngày ông vãng sanh thì ông đã biết trước ngày giờ ra đi rõ ràng rành rành: mừng bảy tháng tám. Ba tháng trước đã viết ra mười mấy lần, đây gọi là “dự tri thời trí”. Biết trước ngày giờ vãng sanh. Từ lúc ông sanh bệnh bắt đầu nghe kinh, niệm Phật cho đến ngày ông vãng sanh khoảng 04 năm.

Sau khi ông vãng sanh, Cư sỹ Lâm ở Tân Gia Ba xuất hiện ra một việc rất kỳ lạ: Có một hôm cư sỹ Đỗ Mỹ Tuyên lại niệm Phật đường kiếm tôi. Trước đó tôi không quen biết bà. Việc gì đã xảy ra? Rất nhiều oan gia trái chủ nợ của Lão Cư sỹ Trần Quang Biển đến Cư sỹ Lâm. Những người này không phải người còn sống đều là quỷ rất nhiều. Số oan gia chủ nợ này trước đó vốn ở nhà ông Trần. Nhưng ông Trần mỗi ngày nghe kinh niệm Phật, nên họ không dám quấy phá. Nghe kinh, niệm Phật có thần hộ pháp, nên tuy số oan gia chủ nợ này vây quanh kể bên, nhưng không dám làm hại ông.

Sau khi thấy ông Trần vãng sanh họ đều cảm động, chúng tôi phái Pháp sư mỗi ngày lại trợ niệm cho ông, một nhóm bốn vị Pháp sư luân phiên nhau. Số oan gia chủ nợ này đi theo mấy vị Pháp sư này về đến Cư sỹ Lâm, họ nói thần hộ pháp ở Cư sỹ Lâm không ngăn cản vì họ đến không có ý phá dối mà đến để xin quy y. Họ nói sau khi thấy ông Trần vãng sanh, họ rất hoan hỷ nên đến để xin quy y.

Lúc đó tôi đang ở Hương cảng, hình như là thầy Toàn gọi điện thoại cho tôi và nói nhóm quỷ này xin quy y. Tôi nói với thầy mau mau cho họ quy y.

Sau khi quy y họ muốn nghe kinh. Các pháp sư ở cư sỹ Lâm nói với họ: lâu bốn là niệm Phật đường, lâu năm là giảng đường, mỗi ngày đều có Pháp sư ở đó giảng kinh. Họ nói ánh sáng ở lâu năm quá mạnh họ chịu không nổi. Sau khi thương lượng thì chúng tôi mở truyền hình ở lâu một và lâu hai. Họ yêu cầu nghe kinh Địa tạng, nên chúng tôi vận băng video suốt 24 giờ để cho họ nghe. Họ thích nghe hai bộ kinh Địa Tạng và kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo. Sau khi nghe xong thì họ ra về. Đây là chuyện kỳ lạ đã xảy ra.

Sau đó mấy ngày, hình như là một tuần Cư sỹ Đỗ Mỹ Tuyên đến kiểm tôi để kể lại chuyện quỷ nhập vào thân bà. Bà nói lúc đó bà mê ngất đi, sau khi hôn mê thì cái gì cũng không biết. Lúc tỉnh dậy người ở chung quanh nói lại cho bà biết rằng bà đã nhập hết hơn một giờ đồng hồ. Lúc đó một câu bà cũng không nhớ bà đã nói cái gì.

Nhưng người nhà của bà không tin, nhất là người em trai của bà nói chuyện này không đáng tin tý nào. Sau đó nghe nói hấn bị tám con quỷ đánh hết một trận, đánh xong còn xô hấn ta vô ống thoát nước ở bên đường, hấn bị thương nặng phải nằm xe cứu thương vô bệnh viện cứu cấp. Hấn báo cảnh sát là hấn bị bảy hoặc tám người đánh bị thương. Kết cục thì cảnh sát đến điều tra, hỏi thăm những người chung quanh. Những người chung quanh này nói không phải, tự mình hấn đi lão đảo rồi té xuống ống thoát nước, chứ không thấy ai đánh hấn. Thế mới biết bảy, tám con quỷ đánh hấn.

Kể từ đó hấn và cả nhà đều tin hết, nhờ Đỗ Mỹ Tuyên bị quỷ nhập mà cả nhà được độ.

Chuyện này là thật không phải giả. Tôi cũng gặp và nghe qua nhiều chuyện linh quỷ nhập vào người. Trong đó phần đông là thật, cũng có giả nhưng rất ít. Những chuyện giả mao đều có âm mưu hoặc mục đích rõ ràng, khi nghe qua thì biết liền.

Cho nên chúng ta phải có khả năng phân biệt chánh, tà để khỏi bị những người này gạt. Khi chúng ta giao thiệp với quỷ thần nhất định phải cẩn thận.

Quyết đừng để bị hại. Bạn để ý lắng nghe họ nói. Cái tướng mà họ hiện ra rất đáng để cho chúng ta tham khảo. /.
